

ŠV. TĒVAS SU MUMIS — IR MUS LAIMINA

Šventasis Tėvas Jonas Paulius II rugsėjo 1 dieną šv. Petro aikštėj viso pasaulio akivaizdoje gausiems maldininkams pristatė — sakytum viešai “kañonizavo” — lietuvių tautą:

“Dabar prisiminimas ir intencija maldai, kurią nešioju giliai savo širdyje. Per eitais metais tą pačią dieną dvasiniai jungiausi Mišių aukoje su Lietuvos katalikais, kurie Vilniuje iškilmingai šventė šv. Kazimiero, Lietuvos Globėjo, 500 metų mirties sukakties užbaigą.

O šiais metais Bažnyčia Lietuvoje, vadovaujama savo garbingų ganytojų, pradėjo trijų metų pasiruošimą dar svarbesniai sukakčiai paminėti: tai šešių šimtų metų nuo krikščionybės įvedimo Lietuvos Jubiliejus, kuris bus minimas 1987 metais.

Lietuvos Vyskupai savo apaštaliniais laišku kviečia visus tikinčiuosius gyventi šiuos, pirmuosius, pasiruošimo metus, kaip “Gerosios Naujienos Metus”.

Per Lietuvos krikštą, arba atsivertimą, ši kilni tauta įsijungė į krikščioniškų tautų šeimą Europoje, ir amžių bėgyje davė daug stiprių ir drąsių tikėjimo ir šventumo išpažinėjų.

Ištikima lietuvių tauta niekad neišžadėjo savo tikėjimo bei krikščioniškų papročių, nežiūrint daugybės kliūčių praėjusiais amžiais ir dabartiniais laikais.

Linkiu, kad mūsų broliai Lietuvoje šiuo savo krikščioniško gyvenimo Jubilėjaus metu pajustų visos Bažnyčios gily solidarumą. Tuo tikslu kviečiu visus jungtis maldoje, pavesdamas šią kilnią ir entuziastišką bendruomenę motiniškai Švenčiausios Marijos globai”.

Šiuos Popiežiaus žodžius plačiai paskelbė po pasaulį įvairių tautų tv, radijas, laikraščiai.

Mes, kaip gal dar prisimename, rugsėjo 8-tą susirinkę į šv. Kazimiero parapiją “atsvęsti Marijos Gimtadienį, prisiminti 1608 metais Šiluvoj apsireiškusią Švč. Mergelę ir paminėti Tautos Dieną”, vieni kitus kvietėme rašyti Popiežiui padėkos laišką: “padėkoti Šv. Tėvui už jo nuolat rodomą meilę lietuvių tautai, už gily solidarumą su Lietuvos katalikais ir iškėlimą jų nepalaužiamos ištikimybės Kristui ir Bažnyčiai, už iškilmingą šv. Kazimiero pagerbimą pačioj svarbiausioj Katalikų Bažnyčios katedroj, už išreikštą liūdesį, kurį kartu su mumis jautė

ARVYDAS ŽYGAS, atvykęs iš Jungtinių Amerikos Valstybių, laike paskaitos apie Seinų krašto lietuvių ir jų kultūrinį gyvenimą bei meną. Paskaita buvo Lietuvių Sąjungos Brazilijoje rūmuose.

Nuotr. P. Rukšio

POPIERINIAI GINKLAI

Senesnieji atsimenam lietuvišką mįslę: “Balta pieva, juodos avys; kas išmano, tas jas gano. Kas?” — “Knyga!” — šaukdamom pasididžiudami, kad ir mes jau mokam šį tą atspėti”.

Mūsų kaimietiškam lietuviškam gyvenime knyga — laikraštis, spausdintas žodis buvo šviesos nešėjas, atvertos durys į platų kultūrinį pasaulį.

Betgi ir kitų tautų žmonėms, ir kito kiais tikslais, spausdintas žodis visuomet buvo galingas įrankis.

“Senovėje žmonės vieni su kitais kovojo lazdomis, buožėmis, peiliais, durklais, ietimis ir strėlėmis. Vėlesniais amžiais kovota jau kardais, įvairių rūšių šautuvais ir artilerijų sviediniais. O moderniškuose karuose į mūšio areną jau įtraukiama kulkosvaidžius, rankines granatas, tankus, įvairių rūšių šarvuočius, aeroplanus, įvairių rūšių bombas, torpėdas, nuodingas dujas, radijo aparatus ir, pagaliau, popierinius ginklus, arba s p a u d a”, jau 1939 metais Lietuvoj rašė marionas kun. J. Gylys, brošiuroj “Popieriniai ginklai”.

Per šiuos beveik 50 metų nepaprastai toli (jau net pertoli) nužengė pasaulis medžiaginių ginklų gamyboj; nema-

te negavęs leidimo nuvykti į Vilnių pagerbti jaunąjį Lietuvos Globėją, už viešai pristatytą jau artimą Lietuvos krikšto jubiliejų”. Ir melsti “Istorijos Viešpatij, Lietuvos laukuose verkusią Švč. Mariją, Šv. Kazimierą ir mūsų brolius kankinius, kad ne tik Jūsų Šventenybei išgautų leidimą aplankyti Lietuvą, o ir mes visi — visa lietuvių tauta — galėtum pagaliau alsuoti laisve ir ramybe”.

Kviečiau visus, ypač jaunimą ir organizacijas, rašyti. Tačiau negirdėjau, kad kas kitas būtų parašęs.

Bet, štai, per Nunciatūrą Brasilijoje, atėjo iš Vatikano laiškas-atsiliepimas, kurį ištiesai pateikiame “ML em português” puslapy. “Popiežius iš širdies dėkoja už atkreiptą dėmesį į jo tėvišką rūpestį, už maldą už jį patį ir jo darbą, ir nuoširdžiai atsiliepia tuo pačiu pagarbos gestu, melddamas Išganytojo ir Švč. Mergelės Marijos gausių ramumo, meilės ir dvasinio uolumo dovanų, kad pasiruošimas artimam Lietuvos Krikšto Jubilėjui atnaujintų ryžtą pilnai atsiduoti Dievui ir liudyti savo tikėjimą krikščionišku gyvenimu”.

Ir suteikia “prašytą Apaštalinį Palaiminimą”.

Kun. Pr. Gavėnas

SPAUDOS MĖNUO
SKAITYK IR PLATINK “MŪSŲ LIETUVĄ”

SEMANARIO

MŪSŲ LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoj Cr\$. 30.000,00

Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikoje: 60 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$. 120.000

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anūncios) mokami už skilties (Coluna) centimetra Cr. 5.000

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako. Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjų nuomonę.

Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVĖNAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Rua Juatindiba, 28 Parque da Moóca - CEP 03124

São Paulo - Brasil

Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Administrador: PETRAS RUKŠYS

Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Atskiro numerio kaina Cr\$. 1.500

Į P. Ameriką oro paštu: 45 Dol.

I tolimus kraštus: 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 100.000

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 100.000

Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjų nuomonę.

Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVĖNAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

žiau pažangos padarė ir "popierinių ginklų" srityje.

Kaip buožė, durtuvas ar kardas, granatos ar bombos, léktuviniai naikintuvai ar jau sferoj skraidančios rakėtos — dviejų priešingų kovos frontų ginklai, taip šiais laikais ir popieris — dviejų priešingų kovos frontų mūšio laukas. Tai kovos arena, kurioje kaunasi t i e s a ir m e l a s, arba, kaip sako Alban Stolz, "dangus ir pragaras kovoja raidėmis baltam popieriui".

"Knygų ir laikraščių leidyklos, redakcijos ir spaustuviės šiais laikais vaidina tokį pat vaidmenį, ką ir generaliniai štabai savo kovojantiems frontams; lygiai tokios pat reikšmės, ką sunkiųjų karo pabūklų artilerijos apšaudymai, pirm paruošiant pirmajai fronto linijai atakos kelią; jie — lygiai toks pat atramos punktas, ką ir kulkosvaidžių lizdai besikaujančiuose frontuose, kurie palaiko nuolatinę ugnį silpniausiose prasilaūžimams vietose", rašo tas pats autorius.

"Atskiros išleistos knygos, laikraščiai, brošiūros, ar kiti leidiniai bei atskiri laikraščių straipsniai šiandien yra lygiai tokios pat reikšmės, ką ir artilerijos sviediniai, rankinės granatos ar svaidomos bombos su nuodingomis dujomis į prieš miesto ar jų įsitvirtinimo pozicijas tęsia jis. "Tik pati spauda šiuo atveju turi dar galingesnę jėgą už prieš pozicijose sprogstančią granatą ar pasiskleidusias nuodingas dujas. Sprogstančio sviedinio, ar nuodingų dujų veikla, nors ir žalinga, bet tik tuo momentu; o susproges šrapnelis jau nebeturi naujos jėgos antrai žalai daryti; pasiskleidusios žalingos dujos nusikvepia, išsisklaido ir nauju pavojumi negrasina. O tuo tarpu spaudos sviedinio (atskiro laikraščio) "sprogimas" nuolat kartojasi su kiekvienu jo n a u j u s k a i t y m u, su

kiekvienu n a u j u s k a i t y t o j u". O jo paskleistos mintys — ar jos bus nuodingos dujos, ar gyvybe alsuojantys vaistai — né kiek nenustelbdamos plinta vis tolyn ir platyn, kol pats laikraštis nesunaikinamas. Bet, ir patį laikraštį sunaikinus, jo paskleistos mintys dar ilgą laiką skaitytojų sąmonėse klesti, dar ilgą laiką viešajai nuomonei daro savo įtakos..

Todėl ir visai nenuostabu, kad tu popierinių ginklų vaidmuo idėjinėje kariaujančių frontų kovoje šiandien yra nepaprastai didelis ir visų labai vertinamas.

Nenuostabu, kad ir toks karo strategas, kaip Napoleonas, savo patikimam generolui Fouché, kurį siuntė su armija į svetimą šalį, pasakė: "Būk atsargus su laikraščiais ir jų redakcijomis; nes vienas, turįs daug skaitytojų, laikraštis daugiau reiškia, negu du gerai paruošti armijos korpusai".

Kaip paraką galima vartoti ir geriems, ir blogiems tikslams — pav. uoloms skaldyti ar ilgai statytus paminklus griuvėsių krūvomis paversti —, panašiai yra ir su spauda. Ir ją, kaip dviašmenį kalaviją, galima panaudoti apsigynimui ir žudymui, taigi ir geram, ir blogam. Ir taip "spauda skleidžia dorą ar ištvirkimą, palaimą ar pražūtį... Ji sudaro viešąją nuomonę — papročius. Ji stiprina ar ardo šeimą. Ji suteikia, arba išplėšia, garbę. Ji nuverčia arba palaiko valdžią... Ji džiugina ar gąsdina, skaidrina ar nuodija, gundo ar sulaiko, šviečia ar klaidina, uždega ar nuslopina" (V. Lapšys: Didžioji pergalėtoja, 1945, 5).

Teisingai tad pasakė italų generolas Bondaco: "Ko nepadaro jokia jėga, tai padaro spauda". Juk jeigu "lašas po lašo ir akmenį pratašo", tai juo labiau knygos lapas po lapo, ar laikraščio nu-

meris po numerio kad ir kiečiausiam protui sudaro įtakos ir jo galvoseną nejučiomis pakreipia...

Mūsų laikais išimtiną svarbą spaudai duoda ypatingai sovietiniai komunistai, kurie visom jėgom plečia ir skleidžia savo ideologinę spaudą, gi tuo tarpu visokiom priemonėm slopina kiekvieną norintį laisvai pasireikšti žodelį.

Spaudos svarbą ir jėgą lietuviai juto ne tik caro laikais; ją jaučia ir dabar ir daugiau vertina dabar, šio tamsaus sovietinio režimo priespaudos metais. Ir nors kukluti, didžiausiam varge sukurtas ir paprasta mašinėle surašytas lietuviškas žodis peržengia mažos valstybės sienas, pasiekia platųjį pasaulį, jeina į radijo stotis, įsiskverbia į plačių dienraščių redakcijas — ir daugiau, negu tos Napoleono "divizijos", be perstojo ir be nuovargio, kovoja už Lietuvos laisvę.

Prie to grandimis surakinto laisvės žodžio energingai prisideda ir laisvojo pasaulio lietuvių soauda. Ir visi kartu tęsiam garbingą kovą už lietuvių identiteto išlaikymą išėivijoje, už nepriklausomos Lietuvos atkūrimą.

Pagrindinė išvada: SKAITYKIM, PLATINKIM, PALAIKYKIM SAVO SPAUDĄ. Tai vienintelis socialinis mūsų visų ginklas, kurį čia turim ir galim laisvai vartoti, ir kurio taip bijo nuožmus mūsų Tėvynės pavergėjas.

Kun. Pr. Gavėnas

UKRAINOS VYSKUPŲ SINODAS

Vatikane prasidėjo Ukrainos katalikų Bažnyčios vyskupų sinodas, kuriame dalyvavo apie 20 Vakarų kraštuose ukrainiečiams katalikams vadovaujančių vyskupų. Sinodą su Šventojo Tėvo pritarimu sukvieta ir jam vadovavo Romoje gyvenantis vyriausias ukrainiečių arkivyskupas, kardinolo Slipij įpėdinis kard. Lubačivsky. Sinodo programoje trys pagrindiniai punktai: 1) Pasirengimas krikščionybės įvedimo Ukrainoje pirmojo tūkstantmečio minėjimams, kurie įvyks 1988 m.; 2) Ukrainos kankinių martirologijos dokumentacija ir jų palaimintaisiais paskelbimo — beatifikacijos — bylos; 3) Ukrainos katalikų Bažnyčios teisyno pertvarkymas.

Šalia šių pagrindinių punktų Sinodas svarstė dvasinio atsinaujinimo problemas, pasauliečių vaidmenį Bažnyčioje, dvasinių pašaukimų, ekumenizmo ir liturginius klausimus.

LIETUVIŠKOS SPAUDOS RĖMĖJAI
YRA SAVOS TAUTOS GYNĖJAI

F.ÁBRICA DE GUARDA - CHUVAS

Guarda Chuvas de todos os tipos. para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-4886

CIRURGIOS DENTISTAS

Dr. Jonas Niciporciukas

Dr. Paulo R. Niciporciukas

Rua Cap. Pacheco Chaves, 1206 - 10 and.

V. Prudente - Fone: 273-6696

Halina Mošinskienė

VĒLINIŲ SUSIMĀSTYMU

*"Pirmosios snaigės krenta ant kapų,
Kur ilsisi tėvelių nuvargusios širdys.
Ašara krenta tyra snaige ant žolynų.
Susigeria žemė jos sūnų ilgesy..."*

Tūkstančių tūkstančiai žvakelių sužiba toje tylių Vėlinių naktį, kai rudens nugeltęs lapelis neša paskutinį ilgesį, širdimi prigludęs, savo brangiausio kapelio gauburėlyje.

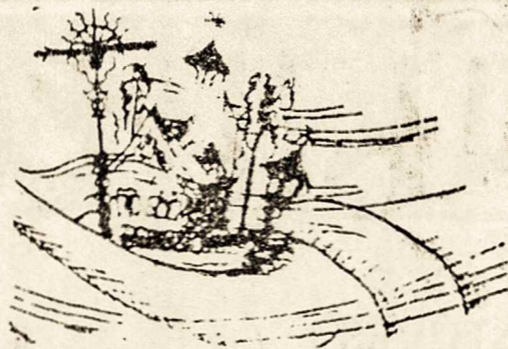
O kiek neaplankytų, vienišų kapų lieka kažkur, nežinomų miškų duobėse? Kiek jų Sibiro ir Kazachstano nesuskaitomų kryžių eilėse? — Kiek brangių vardų liko šeimose neatžymėtų — nepagerbtų — motinų, tėvų, brolių, seserų? Lietuvos tautos didvyrių, kovotojų, partizanų ir nekaltai nužudytų jaunuolių — apsvaigintų idealo svaiguly? Ar prisiminsime čia bent tuos, kurie mummyse buvo lyg saulėti spinduliai, bendraujant diena diena?

Kur mūsų Vandutė, mūsų Marytė, mūsų miela Adėle? Jaukiai tylus Juozulis, Česlovas, Antanas? Jurgis ir kiti? Nuostabus Aleksandras Arminas, Kazimieras Miliauskas, Jonas Bružikas? ir mūsų konsulų Lietuvos atstovai — Al. Polišaitis, Dr. Meieris ir anksčiau buvę?

Tą dieną Vėlinių dieną — Brazilijos pavasaryje — prisiminkime savo artimuosius, kaip šviesos ir tiesos spindulius savo organizacijų bendruomenėje. Tik vieną dieną, pasistenkime surasti kapus Brazilijos lietuvių, juos aplankyti ir pagerbti malda ties "lentele" palaidoto vardo. Ypatingai atkreipsiu "Ateitininkų" dėmesį: Nenorėčiau ir vėl surasti Dr. Elizijaus Draugelio kapą, jo marčios, o dabar jo a.a. Julijos Draugelienės be ženklo. Nei L. Bendruomenės steigėjo Zenono Bačelio ir jo a.a. Aleksandro Bačelienės. Nei Juozo Karpavičiaus, palaidoto Lapos kapinėse — Aliança, L. Sąjungos nario. Mirtis visiems yra toji pati, kuri nusineša Amžinybėn patį turtingiausį ir skurdeivą, kaip nieką. Į nežinią iš ten niekas nesugrįžo ir niekas neatsilieps.

Visi mes išeisime, vieni iškilmingai palaidėti, kiti tik kelių artimiausių. Vieni garbingose Morumbi — Getsemani kapinėse, kiti kukliose Lapos ar Formozos.

Mirusį lavoną sutvarko, kaip kas išmano. Bet jų atmintį, jų sielos vienetą, Amžinybę, visų tų mirusių mūsų draugų S. Paulyje — kas minės? Ne visi gali aplankyti tą dieną visas kapines padėjus gėlę prie kapo... — ne visi panaudodami savaitgalio dvi dienas lankys kapus. — Kas ir kaip prisimins? — Bet tuo pačiu gali vietoj vainiko ar gėlių, mylimo velionio vardu įnešti tam tikrą auką, naujai susidariusiam Šv. Kazimiero parapijos, drau-

ge su Brazilijos L. Fondui Bendruomenės vardu.

A. a. Marytės Bumblienės vardu įnešta pirmoji auka už H. Mošinskienės velionies pagerbimą jos straipsnio "Nukando ruduo puošnią pinaviją", atsiuntė iš JAV-bių Jadvyga Grigienė iš Cos Cob, Connecticut — 5 US dolerius. Pagal dolerio vertę 50.000 kruzėiru "Nepažįstamai, bet Halinos įvertintai draugės atminimui" — Tebūnie tai pavyzdžiu. Jei, negalime aplankyti kapų, užpirkti "Šv. Mišių, nebūkime šykštūs.

Gėlės, vainikai, po kelių dienų išnyks, bet vardai išliks. Tuo pačiu H. ir A. Mošinskiai aukoja Juozo Karpavičiaus atminimui, šviesiam atminimui, 100.000 kruz. Brazilijos L. Fondui, kuris bus mūsų ateities pagrindas.

Mes išeisime Amžinybėn tokie pat pliki, kaip užgimę. Turtus pasidalins vaikai — abejoju, ar rūpės jiems Lietuvių Brazilijoje, bet kol gyvi esame prižadame padėti L. Bendruomenei padėti, kad ir bent Šv. Kazimiero parapijos iniciatyva, — mums kuriems brangus yra Lietuvos Katalikybės ir lietuvių kalbos švietimo išlaikymas išėivijoje. Savo jėgomis laikykimės — o išlaikyti tikrai galime jei kiekvienas, prie savo artimųjų kapo susimąstys. Saulėlydin slenka mūsų dienos. Nauja karta, kad ir labai nepalanki mums bręsta. Bet mes senieji neturime teisės išsižadėti savo tautos likimo.

Mūsų pareiga, kad ir Vėlinių proga užžiebtį ant kiekvieno lietuvių kapo bent vieną žvakelę, kur jis bebūtu, kaip užgniaužtoje Lietuvoje ir šiandieną tai daroma, nes "Iš praeities tavo sūnūs te stiprybę semia." Šiandieną laisvame krašte, mes turime laisvai teisę pagerbti savo didvyrius vyrus ir moteris lietuvius.

Lietuva yra ir liks mūsų tėvynė, kad ir iš tolo mylima ir sava, nors mummyse pavasaris Brazilijoje, bet kiekvieno širdyje "rudens nuotikos, kai klykia išskrendančių gandrų ir gervių trikampiai, kai jau naktimis nuklykė laukinės žąsys... mes gyvename tą rudenį tylų, krentančių lapų šlamesy savo ilgesį jausdami".

Ir kiekvienas mūsų širdyje Vėlinių vakarą minės savuosius gimtoje šalyje, ir degs žvakelę prie savųjų kapų, ir dės gėles prie mylimųjų kapo ir melsis į Dievą už kenčiančias skaistykloje vėles.

Kaip Dievas įsakė — mylėti artimą savo.

Tebūnie tik ašarų malda.

Už mirusius amžiname atilsyje.

SKAITYTOJAI RAŠO

DĒL "MOLOTOVO ULTIMATUMO"

Su dideliu susidomėjimu sekiau dr. Petro Mačiulio eilę straipsnių tilpusių "Mūsų Lietuvoj", pavadintų "Žvilgsnis į praeitį (trys ultimatumai)". Ypač įspūdingas yra paskutinis pasikalbėjimas su Molotovu, pavadintas "Sovietų Rusijos Ultimatus Lietuvai", kur pats Krėvė Mickevičius pasakoja apie savo pasikalbėjimą Maskvoj su Sovietų užsienių ministru anais laikais, būtent su Viačeslavu Molotovu. Jisai gana tiksliai atpasakoja, ką Molotovas jam pasakė. Tikrai neviskas yra parašyta dr. Mačiulio.

Turiu pabrėžti, kad aš tą patį girdėjau savo laiku iš paties Vinco Krėvės lūpų, tikrai daug plačiau, ir su daugiau detalių. Pav. tikrai iš Molotovo sakinio, kurio dalį M. L. išspausdino didelėmis raidėmis, visiškai be jokios mažiausios abejonės paaikšėjo Rusijos (sakau čia Rusijos, o ne Sovietų Sąjungos, nes Molotovas atstovavo Rusijos imperializmui) imperialistinės ir rusifikacinės tendencijos politikoje. "Turite pagaliau (sakė Molotovas) realiai pažvelgti tikrenybei į akis ir suprasti, kad atskiros mažos valstybės turės ateity VISOS IŠNYKTI". Čia, pridėsiu nuo savęs, kad Molotovas pakartojo tikrai Stalino nusistatymą, kad visos mažos tautos Sovietų Sąjungos sudėtyje ateityje turės būti rusifikuotos, ir sudaryti vieną galingą ir didingą rusų tautą.

Man Krėvė, lėtai kalbėdamas, labai aiškiai tai pasakė, ir sekantis Molotovo sakiny, kaip tas bibliškas "Mane, Tekel, Fares", niekad nepranyko man iš atminties, nors nuo to pasakojimo jau praėjo virš 40 metų:

"Ar Tamsta, — pasakė ant galo Molotovas Krėvei, — manai, kad Petras Didysis be reikalo kariavo dėl Lifiandijos ir taip veržte veržėsi užkariauti visą Pabaltijį? Supraskit, kad jam buvo reikalinga platus priėjimas prie Baltijos jūros krantų ir, jeigu galima, iki Danijos".

Manau, kad prie tų Molotovo pasakymų komentarai visai nėra reikalingi.

Inž. Algirdas Mošinskis

RESTORANAS

VIKTORAS LUKAVIČIUS
Savininkas

Lietuviški ir europietiški valgiai
MALONUS PATARNAVIMAS

Rua Espírito Santo, 118 • Tel. 441.6846
SÃO CAETANO DO SUL

ATEITININKŲ ŽODIS

JUBILIEJINIO ATEITININKŲ KONGRESO REZOLIUCIJOS

(tęsinys iš pereito numerio)

6. Negalime į pasaulio šių laikų idėjas bei plačias pastangas žiūrėti vien pro neigiamus akinius, nieko nematydami juose gero. Turime sugebėti įžvelgti kas jose gero, gerąsias apraiškas puoselėti skiriant kas gera nuo blogo. Ypač turime prašyti Šventos Dvasios pagalbos ir mėginti leisti jai mums vadovauti.

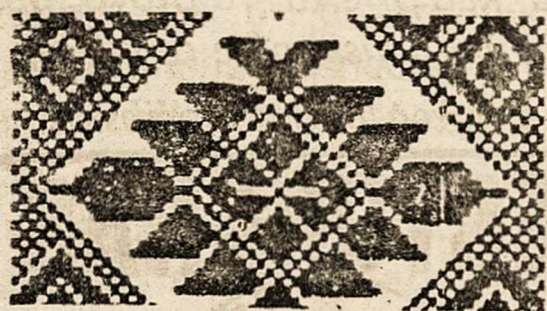
7. Gausėjant šeimų skyryboms ir abortams pasisakome už vedybinio ryšio pastovumą bei už naujos žmogiškos gyvybės išsaugojimą.

8. Ateitininkai nepasitenkina grynai vidiniu religingumu, bet siekia krikščioniškais pagrindais atnaujinti pačią visuomeninę santvarką. Kartu su visa krikščionija ateitininkai jungiasi solidarumu su Kristaus numylėtais vargšais ir su visais Jo Karalystės liudytojais ir siekia rasti būdus pralaužti bado ir priespaudos ciklą šioje žemėje.

9. Lietuvai reikalinga stipri ir įtakinga išeivija, todėl ateitininkai kelia ir renia pozityvias iniciatyvas mūsų visuomenėje, nežiūrint iš kurios lietuvių grupės jos kiltų, nepriklausomos Lietuvos valstybės atstatymo ir lietuvių kultūros ugdymo darbuose. Ateitininkai ragina jaunimą siekti mokslo ir savo profesinę reikla ir idėjiniu jėga padėti Lietuvos reikalui.

10. Švęsdami šią savo sąjūdžio sukakę ateitininkai džiaugiasi per 75 metus padarytu jų narių jėga mūsų tautos nintijimui, švietimui ir kultūrai. Pasirybę tęsti šią pirminę mūsų sąjūdžio tradiciją, ateitininkai ir toliau skiria savo kūrybines jėgas šiam siekiui ir solidarariai emia vieni kitų pastangas.

Be šios pagrindinės rezoliucijos buvo priimta dar eilė nutarimų, liečiančių organizacinius ir specifinius klausimus.

Dra. HELGA HERING

MÉDICA - GYDYTOJA
HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

Rua Quartim Barbosa, 6 - B. do Limão
Fone: 265-7590

De 2a a 6a. das 8 às 12 hs. e das 14 às 18 hs.

KALBAMA LIETUVIŠKAI

IŠLEISTUVĖS

Ateitininkai pasinaudojo Arvydo Žygo atvykimu. Ateitininkiškas jaunimas, ne skaitant vyresniųjų, buvo su juo susirinkę tris kartus. Paskutinį kartą (X.13) susirinko atsisveikinimui. Pirmiausia buvo susirinkimas, paskui visi parašė ką nors "Ateitininkų žodžiui", paskui visi susėdo prie vaišių stalo. Buvo tikra išleistuvių nuotaika — džiaugsmas, kad dar yra su mumis, ir liūdesys, kad greit reiks išsiskirti. Visi kelias valandas pagyveno tomis nuotaikomis. Buvo išdainuota daug lietuviškų dainų. Arvydas pažadėjo sekančiais metais bent trumpam sugrįžti ir stovyklauti su jaunimu. Lauksim.

VISA ATNAUJINTI KRISTUJE

"Visa Atnaujinti Kristuje". Jei kiekvienas iš mūsų vykdytų šį ateitininkų šūkį, tai pasaulis tikrai būtų geresnis.

Jei žmogus išpažįsta Kristų, jis į savo artimą žvelgia kitokiu žvilgsniu. Kai žmogus rūpinasi savo artimu, pradeda norėti ką nors daryti, kad pasaulis būtų geresnis.

Jei kiekvienas iš mūsų padarys nors ir mažą dalyką, jau pasaulis darysis geresnis. Daug mažų žvakučių, didelę salę apšviečia.

Mes turime rūpintis pasaulio ateitimi ne tik dėl mūsų, bet ir dėl tų, kurie gyvens po mūsų, dėl ateinančių kartų.

Atnaujinti Kristuje, tai atsižadėti puiybės, nenorėti būti vyresniu, viršžmogi, viešpačiu, o nusileisti žemyn, išmokti bendrauti su kitu žmogum, laikyti jį saulygiu-broliu. Mylėti kitą, kaip pats save. Juk taip mokė Kristus.

Hercules Cegliauskas
Nilza Guzikaukaitė

BENDRUOMENĖS DOVANA

Norėčiau padėkoti Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Valdybai, kad atsiuntė į São Paulo Arvydą Žygą. Jis sugeba bendrauti su jaunimu. Jis sujudino mūsų jaunimą ir jaunimas iš naujo užsidegė ir pasižadėjo dirbti lietuvių kolonijoje. Tikimės, kad jaunimas tą įsipareigo-

jimą sąžiningai vykdys.

Gera būtų, kad kartas nuo karto ir daugiau kas atvažiuotų. Kad judintų ne tik jaunimą, bet ir visą koloniją. Nuoširdžiai dėkoju P.L.B-nei ir mūsų pasišventusiam draugui Arvydui Žygui.

Robertas Saldys

TURIME BŪTI DĖKINGI

Brazilijos lietuviai turi būti dėkingi Arvydui. Jis savo paskaitomis davė labai daug naudingų žinių ir informacijų. Jo kelionės tikslas buvo įtikinti visus, kad reikia tęsti lietuviškus darbus ir gyventi lietuvišką gyvenimą.

Linkime Arvydui viso geriausio JAV-bėse ir jo laukiame sekančiais metais sugrįžtant. Mes norime daugiau pasinaudoti jo kultūros turtais.

Eduardas Umaras

JAUNIMAS PRADĖJO GALVOTI APIE BAŽNYČIĄ

Norėčiau padėkoti Arvydui už jo gražų darbą su jaunimu. Ypač prisiminti ir padėkoti su labai dideliu ačiū už visą dėmesį ir talką "Volungei" ir volungiečiams. Man labai džiugu ir svarbu, kad jaunimas pradėjo galvoti apie mūsų lietuvišką bažnyčią. "Volungė" nor pamažu, bet pradės dalyvauti lietuviškose mišiose. Man atrodo, tai didžiausia laimė. Jaunimas pradėjo galvoti apie mūsų lietuvišką bažnyčią.

Ačiū
Lucija Banytė

ATSIMINIMAS

Kartais mums, jaunimui, sunku susitikti, pasimatyti. O laikas bėga, nėra vilties, kad laikas sustotų — sustoti gali tik laikrodis. Laikas kartu nešasi ir draugus. Bet mūsų mintis neleidžia užmiršti, kad turėjome ir turime draugų.

Prisiminimai vis grįžta, kur tu bebūtum. Prisiminimams nereikia laiko.

Dabar aš maštau ir pats savęs klausiu: Kas yra svarbiau? Atsiminti draugus ir juos mylėti, ar kartas nuo karto juos matyti?

Neužmiršk šitų tavo draugų, nors jie ir toli.

Douglas Saldys

(Bus daugiau)

ADVOCACIA E IMÓVEIS

EDSON DE OMRINAS

Direito CIVIL - Dir. CRIMINAL

Direito TRABALISTA

Av. Novo Horizonte, 213 - Conj. 2

COMPRAS - VENDAS -

ADMINISTRAÇÃO DE BENS

FONE: 449-4379 Av. Vila Sacadura Cabral - S. André

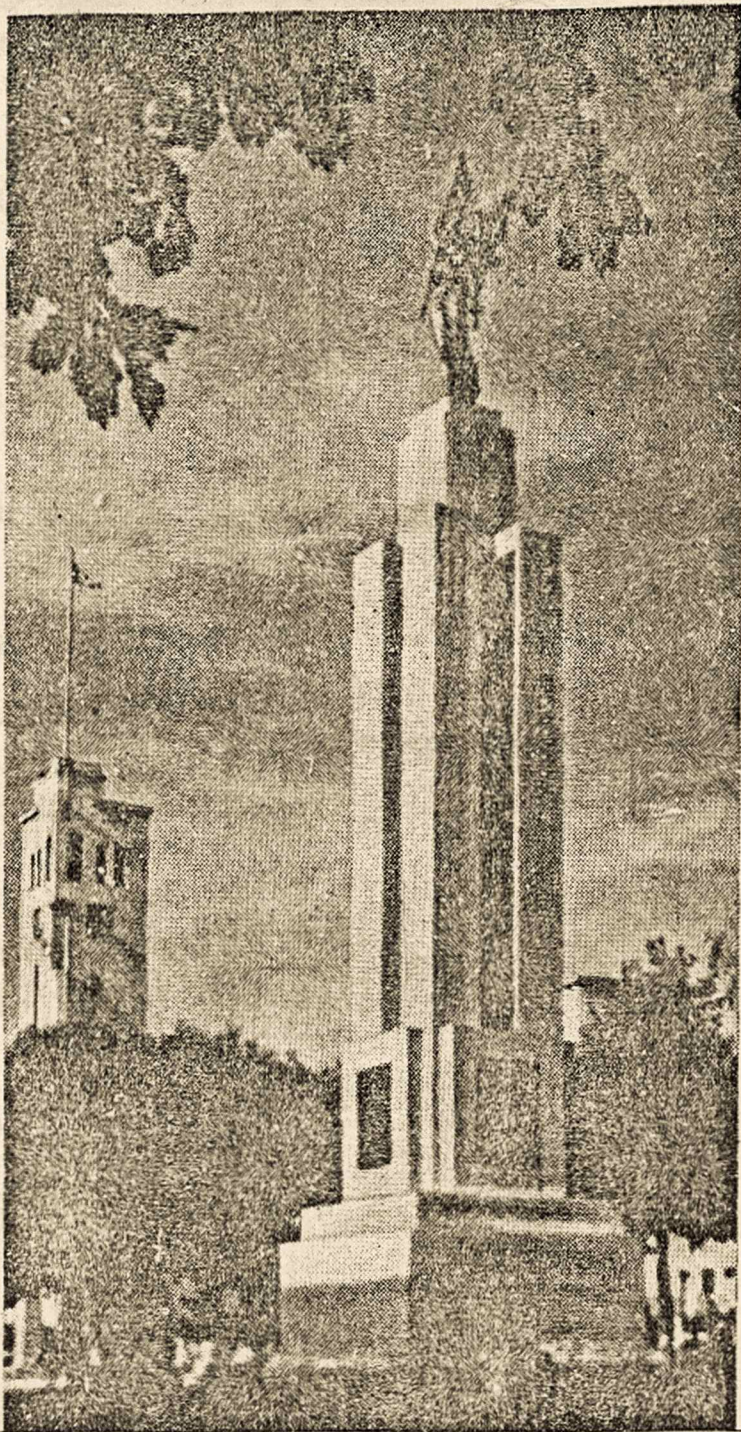
BRAZILIJOS KRAŠTO LIETUVA

Mieli São Paulo broliai ir sesės lietuviai,

Baigdamas savo viešnagę Brazilijos krašto Lietuvoje norėjau pasidalinti su Jumis mintimis apie lietuvišką gyvenimą ir lietuviškos išlaikymą jūsų krašte. Buvo man nepaprastai malonu pabūvoti vėl jūsų tarpe ir atrasti dalį Lietuvos šioje Pietų kryžiaus žemėje.

(Tęsinys iš praeito nr.)

Iš pradžių, ekonominės sąlygos buvo laugeliui tautiečių nelengvos ir keliasdešimt tūkstančių išplaukė į Pietų Amerikos šalis ieškodami šviesesnio gyvenimo. Tai mūsų senelių atvykimo į Braziliją, Argentiną ir Urugvajų istorija. Daugelis tikėjosi grįžti atgal į tėvynę, kai tik būtų užsidirbę užtenkamai, kad galėtų lengviau naujojoje Lietuvoje pragyventi. Tačiau istorija žengia savo keliu, ir kilus antram pasauliniam karui, tos sugrįžimo viltys sudužo kaip trapus stiklas sviedžiamas ant akmens. Lietuva vėl patyrė kančios kelią, šįkart daug žiauresnį už pabusius. Tūkstančiai nekaltų nusikaltėlių buvo ištremti į Sibirą 1940 metais, pasmerkti Sibiro darbo stovyklose bei niškauose mirtinai sušalti pirmąjį Bolševikmetį. 1941-mais metais teroras tęsėsi prie vokiečių okupacijos, kai šimtai lietuvių atsidūrė koncentracijos stovyklose dėl pasipriešinimo vokiečių norui įjungti lietuvius į nacizmo mirties mašiną. 1945 metais, grįžus raudoniejiems "laisvintojams", trėmimai, žudynės, kankinimai ir persekiojimai prasidėjo iš naujo šįkartą dar žiauresni. Bolševikai žudė ir trėmė į Sibirą tuos, kurie labiausiai nusikalto, t.y. tuos kurie mylėjo tėvynę ir žiaurumams priešinosi: kunigus, mokytojus, studentus, ūkininkus, valdžios darbuotojus. Mirties baismė nepažino nei uomo, nei amžiaus. Žuvo seneliai, žuvo šėimos, žuvo maži vaikai. Tūkstančiai jaunų žmonių išgyveno dešimt metų Lietuvos miškuose, kovodami partizaninėje veikloje, bandydami apginti naikinamą Lietuvą. Tai buvo maža saujelė prieš didžiulę jėgą ir jų kova buvo žiauriai nugalima. Išmiekinti partizanų lavonai buvo palikti miesto aikštėse supūti, o jų šėimos buvo ištremtos į Sibirą. Visi šie žiaurumai nuvargino mūsų Lietuvą ir išnokino žmones gyventi didelėje baimėje.

LAISVĖS PAMINKLAS Kaune, kurį bolševikai susprogdino.

Skaudus Lietuvos likimas laikui bėgant buvo mūsų užmirštas. Tauta tebekenčia šiandien, bet daugelis iš mūsų gyvena toli nuo tėvynės, ne tik geografiniai toli, bet ir dvasioje toli. Norėjau priminti, kad knygnešių, savanorių, partizanų ir tremtinių aukos beldžiasi į mūsų sąžines ir mūsų prašo neužmiršti persekiojamos Lietuvos. Tautos dvasia atsigavo ir nuo 1972 metų pradėjo eiti "Lietuvių Katalikų Bažnyčios Kronika", kuri vėliau pagimdė visą eilę kitų pagrindžio leidinių. Tauta bando išlikti dvasiniai gyva labai sunkiose sąlygose; ir mes privalome jiems padėti, dvasiniai juos stiprinti, tiek laišku rašymu politiniams kalinams, tiek savo maldoje už juos. Neužmirškime savo parapijos, junkimės kas sekmadienį prie bendro Dievo stalo lietuviškose mišiose, nes maldoje už kenčiančią tėvynę mes palaikome dvasinį ryšį su ja, kurios jokia žemiška jėga negali sunaikinti. Ruoškimės lietuvių vyskupo Antano Baltakio atvykimui, atnaujindami savo parapiją ir save dvasiniam gyvenime, nes tai yra svarbu mums ir mūsų vaikams. Lietuvoje daugelis šiandien kenčia už bažnyčią ir tikėjimą, daugelis jau-

nų žmonių yra kalinami, persekiojami ir kankinami psichiatrinėse ligoninėse.

Ar jie nėra verti mūsų maldos bent vieną kartą į savaitę? Norėjau su jumis pasidalinti ta mintimi, kad gilus tikėjimas buvo svarbi dalis mūsų tautos per visus šimtmečius ir ta meilė. Jėzui ir Dievo Motinai, bei šventiesiems buvo išreikšta per paprastas mūsų liaudies Skulptūras, kryžius ir koplytėles, per gily žmonių pamaldumą. Aš reiškiu gilią pagarbą "Volungei", kuri nutarė atnaujinti parapiją ir lietuviškas pamaldas, jose dalyvaudami, ir linkiu toje dvasioje toliau gyvuoti.

Paskutinis mano linkėjimas yra jaunimui parodyti didesnį pasišventimą ir norą mokytis savo lietuvių kalbos. Išaiškinkite PUC universitete lietuvių kalbos pamokas ir Vila Zelinos mokyklą, jeigu tokia įsisteigtų. Neieškokime priežasčių kalbos neišmokti, sakdami kad tai per toli, per mažai laiko, per sunku, arba netinkamu metodu dėstoma. PUC universitetas yra jūsų visų labai didelis laimėjimas, kurį viso pasaulio lietuviai su pagarba ir susidomėjimu stebi. Mačiau mokytojų tarpe labai didelį pasišventimą ir pasiaukojimą. Ar negalėtume mes kaip jaunimas irgi daugiau pasiaukoti? Jeigu mums šie dalykai yra svarbūs, turime rasti dėl jų laiko ir pasiryžti daugiau darbo įdėti. Numirs kalba, numirs ir kultūra; kur tada bus Brazilijos krašto Lietuva? Jaunime, viskas dabar yra jūsų rankose; ir kalba, ir organizacijos, ir parapija ir visa kolonija. Jūs galite savomis rankomis ją palaidoti, jūs galite savomis rankomis, jėgomis ir pasiryžimu ją prikelti. Nepamirškime, kad pirmą kartą per istoriją mes esame vienos tautos vaikai išbatstyti per visą šią planetą. Mus jungia kalba, papročiai ir bendra istorija tos mažytės kenčiančios tautos prie Baltijos Jūros. Mylėkime ją ir neužmirškime jos. Dirbkime, mokykimės dėl jos.

Aš dėkoju visiems už draugystę, rūpestį ir progą kartu su Jumis pabūvoti ir lietuviškoje dvasioje bendrauti. Už kelių dienų grįžtu į savo mažą lietuvišką pasaulį Čikagoje, bet niekuomet negalėsiu užmiršti, kad pajutau Lietuvą taip toli nuo Lietuvos. Prieš akis man stovi lietuviškas kryžius Pietų kryžiaus žemėje, matau jūsų tautinius šokius, girdžiu jūsų lietuviškas giesmes ir dainas. Tie prisiminimai liks man ilgai gyvi širdyje prisiminus Brazilijos krašto Lietuvą. Kai mano pasaulis bus sniegu ir ledu sušalęs žiemos miege, jūsų pasaulis bus saulės šildomas. Tegul mūsų širdys visuomet būna šiltos su Kristumi ir Lietuva. Širdingai dėkoju už viską! Iki pasimatymo!

Arvydas
1985.X.12
Rio de Janeiro

CURSO AUDIOVISUAL

DO IDIOMA LITUANO
POR CORRESPONDÊNCIA

Facilidade de aprendizado - Acompanha fitas cassettes

Para maiores informações

Rua Juatindiba, 28

Fone: 273-0338

03124 São Paulo, SP.

ŽVELGIANT Į 1987 METUS

Vėlinės

Mirties pamokos

Mirtis žmogui svetima, vengiame jos net mummyse. O kai aplanko ką nors iš artimųjų, mintis aptemdo išsiskyrimo skausmas. Tačiau šiandien reikia apie ją pamąstyti blaiviu protu, taip pat ir apie gyvenimo prasmę, nes tie dalykai atskirai nemąstomi. Kam gyventi, jei vis tiek ateis mirtis? Jei mirtis nutrauks gyvenimą, tai ko jiš iš viso vertas?

Tikėjimas mus moko ir guodžia, kad už mirties slenksčio prasideda amžinasis gyvenimas, kur Dievas dalijasi su žmonėmis savo amžina laime, jeigu dar prieš mirtį žmogus bendravo su Dievu mylėdamas ir kurdamas gėrį. Jeigu nebendravo, tai po mirties amžinas skurdas be Dievo, be laimės, nepabaigiamoje pražūtyje. Todėl tikinčiajam mirtis gyvenimo prasmės nepanaikina, bet suveda ją į gėrio kūrimą ir bendravimą su Dievu, pati tapdama nebe tokia baisi. Tačiau kadangi ji neišvengiama ir visuotinė, turime apie ją ir savo gyvenimą kartais pamąstyti.

Pabandykite taip: mintyse atsigulęj karstą, dega žvakės, stovi artimieji, kaimynai, nereikia į darbą, naujo kostiumo, žiemai malkų, stoviu Dievo teisme. Vieninteliai dalykai, turintys vertę, — tik Dievas ir mano gerieji darbai. Visa kita — pigiau už nieką, be jokios vertės. Kokia buvo mano vakar diena: kada atsikėliau, ką pirmiausia pagalvojau, ką paskui, ką veikia, su kuo susitikau, kam ir kiek dariau gera? ... Kaip pasakyti Dievui, kad tikrai norėjau, bet per visą dieną neturėjau laiko sukalbėti poterėlių, nors jam pakanka 50 sekundžių? Ar Dievas pripažins, kad per eilę sekmadienių tomis valandomis, kai Mišios, man būtinai reikėjo žiūrėti filmą, skalbti... Kaip įrodyti, kad siekiau Dievo ir nemylėjau nuodėmės, jei dešimtis kartų arti man buvo klausykla, bet aš grįžau namo su senomis nuodėmėmis širdyje? Atsiskaityti reikės už kiekvieną dieną, žodį.

Šitaip pasvėrę gyvenimą, suvoksime, ką kasdien nuveikiame prasminga ir teisinga, o ką reikia keisti. Ir reikia keisti dabar, kol nesustabdytas gyvenimo laikrodys. Didžiuojamės savo realiu, praktišku požiūriu į gyvenimą, tad ir į mirtį pašvelkime be iliuzijų, tikėjimo žvilgsniu, kad, anot priežodžio, gerai pasikloję, ra-

PARDUODAME

AUTOMOBILIAMS

LIPINĖLIUS — Adesivos
SKYDELIUS su grandinėmis
Chaveiros com emblema Vytis.

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJ

ATA

JONUI STANKŪNUI

mirus

mūsų mielai draugei velionies dukrai Onytei, sūnui Jonui, marčiai Ana Marijai, anūkams Aleksandrui, Kristinai, Rikardui ir Marijonai bei giminėms reiškiamo gilią užuojautą ir kartu liūdimė.

Labdaros Ratelis

miai ilsėtumės artėjančioje mums mums kiekvienam amžinybėje.

Dievas be galo gailėstingas, leidžia net po mirties papildyti trūkumus, tik nebėra ten įprastų priemonių: gerų darbų, maldos, sakramentų, o vien tik skaistyklos kančia. Todėl ta kančia ilga ir sunki. Bet ir vėl: gyvieji gali savo kančia, malda, gerais darbais, kilniu džiaugsmu ir kitomis pašventinančiomis priemonėmis padengti mirusiųjų skolas.

Dėkingumo, pagarbos ir meilės vėdami, rūpinamės mirusiais: gražūs paminklai, sutvarkyti kapai... Nepamirškime ir tinkamos maldos, einančios iš atgaila nuškaistintos širdies.

- 1) Mirtis ir gyvenimo prasmė.
- 2) Pagalba mirusiesiems

MŪSŲ MIRUSIEJI

JONAS STANKŪNAS

kaip žvakė, kuri palengva sudega, užgeso spalio mėnesio 24-tos dienos vakarą, savo namuose, Casa Verde. Velionis turėjo 83 metus ir jau keli metai kai sirgo, o paskutiniu laiku jau nebegalėdavo iš namų išeiti. Buvo kilęs iš Obelių miesto, Rokiškio apsk. Brazilijon atvyko 1927 m. ir dirbo kavos plantacijose. Po kelių

MŪSŲ LIETUVOS PRENUMERATĄ
GALIMA UŽSIMOKĖTI TAIP PAT V.
ZELINOS PARAPIJOS KLEBONIJOJ.

VEIKLOS KALENDORIUS

- Lapkričio 17: Spaudos Diena
Gruodžio 14: Jaunimo pasiruošimas Kalėdoms
Gruodžio 21: Skautų Kūčios
Gruodžio 31: N. Metų sutikimas Sąjungoj

metų nusipirko savo ūkį ir pradėjo savistoviai verstis. 1934 metais vedė Marijoną Švelnikaitę, kurią buvo pažinęs S. Paulė. Su gyvenimo drauge tvarkė ūkį iki 1959 metų, kada atvyko į S. Paulą. Čia įsijungė į lietuvių gyvenimą. Stankūnai išaugino dukterį Onytę ir sūnų Joną.

A. a. Jonas Stankūnas buvo linksmo būdo žmogus ir labai paštaugus. Priklausė Šv. Juozapo Vyry Brolijai ir dalyvavo visose šventėse ir parengimuose. Per laidotuves vienas tautietis sakė, kad Jonas niekad nėra atsisakęs jam padėti bent koku reikalu. Po lietuviškų pamaldų Casa Verde žmonės dažniausia susitikavo ir pasivaišindavo jo namuose.

Ligos metu su dideliu pasišventimu ir meile jį prižiūrėjo duktė, sūnus, marta ir anūakai. Velionis buvo pašarvotas šv. Jono bažnyčios šermeninėj, Casa Verde. Prie karsto mišias atlaikė kun. Petras Rukšys ir palydėjo į Jardim Horto Florestal kapines paskutiniam poilsiui. Šermenyse ir laidotuvėse dalyvavo daug žmonių.

Liūdi ant visados iš namų išėjusio tėvo duktė Onytė, sūnus Jonas, marta Ana Maria, anūakai Aleksandras, Kristina, Rikardas ir Mariana. Liūdi taip pat visi bičiuliai ir visa kolonija praradusi gerą tautietį.

7-tos dienos mišios bus spalio 31 dieną 20:15 val. šv. Jono Evangelisto bažnyčioj, Casa Verde.

Aušriečiai ir Labdaros Ratelis melsis už Joną Stankūną per lietuviškas pamaldas lapkričio 3 d., sekmadienį, 16:15 val. N.S. das Dores bažnyčioje. Kviečiame gausiai dalyvauti.

IEŠKOMA

moteris arba šeima ligonei prižiūrėti. Duodamas butas. Skambinti Brunai — tel. 265-0498.

PARDUODAMAS ŽODYNAS

DICIONÁRIOS

PORTUGUÊS—LITUANO

Kreiptis į Šv. Kazimiero parapiją, R. Juatindiba, 28, tel. 273-0338

MŪSŲ ŽINIOS

"BETLIEJAUS ŠVENTĖJ"

São Paulo arkivyskupijos "Betliejaus rajonas — Região Belém", kurio vyskupu yra Brazilijos Vyskupų Konferencijos (CNBB) generalinis sekretorius, Dom Luciano, ypač skatina sąjūdį rūpintis apleistais mažamečiais — pastoral do menor. Turi tokių apleistų mažamečių "šeimas-lares", "prižiūrimos laisvės būstines — li-berdade assistida", "vaikų darželius — creches", "gatvės vaikų būrelius — meninos de rua", "bendruomeninio auklėjimo centrus — centros educacionais comunitários", "mažamečių namus — casa do menor", "mažamečių dežiūravimo centrus — plantão do menor". Visam šiam aptarnavimui reikia tam tinkamų ir pasišventusių žmonių, reikia ir finansų. Kad rajono žmonės artimiau suprastų šią mažamečių problemą, o taip pat ir finansiniai prisidėtų, jau penkti metai kai ruošiamas "Betliejaus šventė", kuriai ruošti yra kviečiamos visos rajono — vyskupijos parapijos (kurių yra virš 50) bei kitos labdaringos institucijos. Gi pats dalyvavimas reikalauja sutuošti-pasistatyti savo baraką (su valgiais, gėrimais, žaidimais, loterijom, liaudies meno išdirbiniais ir pan.) ir pardavinėti mažamečių šalpos tikslams.

Šiomet toji šventė įvyko spalio 27 dieną didžiuliam Miesto Savivaldybos žemės plote CERET. Ir joje pirmą kartą dalyvavo šv. Kazimiero parapija su savo barakusėklyčia. Nors tai "asmeninė lietuvių parapija", ir prisistatė su "tipiškais lietuviškais patiekalais", bet faktinai ją paruošė vietinės kaimynės, su lietuvių moterų pagalba.

Toj didelėj "šventėj" praėjo apie 250.000 žmonių: ieškojo savo tautos ar šiaip jau pažįstamų tipiškų valgių, klausėsi muzikos, stebėjo šokėjus, bandė laimę žaidimuose, ragavo nematytų prašmatnybių. Lankėsi ir lietuvių barake. Tik kad čia perdėtas "patrijotiškumas" sumažino siekiamus rezultatus. Visos skelbiamos prekės (krupnikas, blynau, rauginti agurkai, kopūstai...) buvo užvardintos vien lietuviškai. Tačiau lietuvių lankėsi palyginamai mažai, o kiti — praeidami skaitė, bet sunkiai įskaitė, o suprasti, tai visiškai neįstengė. Tad ir pirkėjų nebuvo daug.

Ghopperia Alexchopp

CHOPP — PIZZA — FRIOS
MÚSICA AO VIVO

RESERVADO PARA FESTAS

Rua Solon, 1062 - Tel.223-2333 - Bom Retiro

AŲA

JONUI STANKŪNUI

iškeliavus amžinybėn

dukrai Onytei, sūnui Jonui su šeima bei visoms giminėms reiškiamo gilią užuojautą ir solidarumą.

Aušros choristai

IMIGRANTŲ PAMINKLO REIKALU

Begaliniai yra malonu kuomet bet koks pradėtas darbas sekmingai eina prie užbaigimo, ypač darbas, kuriame dalyvauja visa mūsų kolonija.

Prie pastatymo šio paminklo, kuris yra numatomas užbaigti netolimoje ateityje, manau dar šiais metais, turi nepasilikti nei vieno padoraus lietuvių, kuris šiame susibūrimo neprisidėtų. Iki šiolei šis darbas eina labai sklėdžiai, be jokio pasiskyrimo kolonijos lietuvių tarpe. Visi mes esame imigrantai, šiokiu ar kitokiu būdu atvykę į Braziliją, visų mūsų antrąją Tėvynę.

Sunkiausia viso užsimojimo našta tenka poniai Aldonai Valavičienei, kaip komisijos pirmininkei. Tiesa, ji yra jauna ir begaliniai darbšti ir pasišventusi lietuviškam darbui; bet to neužtenka, nes ir geriausias generolas, be kariuomenės, prieš nenugalės ir tikslo nepasiekis — o ta kariuomenė esame mes, visa kolonija.

Ačiū dideliui susipratimui, nors ir mažai kolonijos dalelei, jų suaukotomis lėšomis jau pastatytas pjedestalas ir laukiama tik bronzinės stovylos, kuri jau baigiama liėti.

Galutinam užbaigimui dar yra reikalinga lėšų. Tad dabar kreipiuosi į visus tuos, kurie dar nepaspėjo prie šio garbingo darbo. Bet kokia auka yra maloni, nes kiekvienas aukoja sulig savo materialines išgales. Bet svarbiausia, kad visi esame tikri, jog kiekviena auka yra duodama su nuoširdumu ir iš supratimo savo pareigos kaip esamo ar buvusio imigranto. Jaunimas turėtų nepamiršti, kad jie privalo taip pat aukoti, prisimindami savo tėvelius ar senelius, nes jų dėka jie atsirado šioje laisvės šalyje, o atvyko iš Tėvynės kuomet ji buvo laisva; kitaip jie taip pat būtų vergijoje, kaip ir visi likusieji mūsų broliai Tėvynėje.

Visi mes trokštame laisvės, visi mes mylime mūsų Tėvynę, tad pasirodykime,

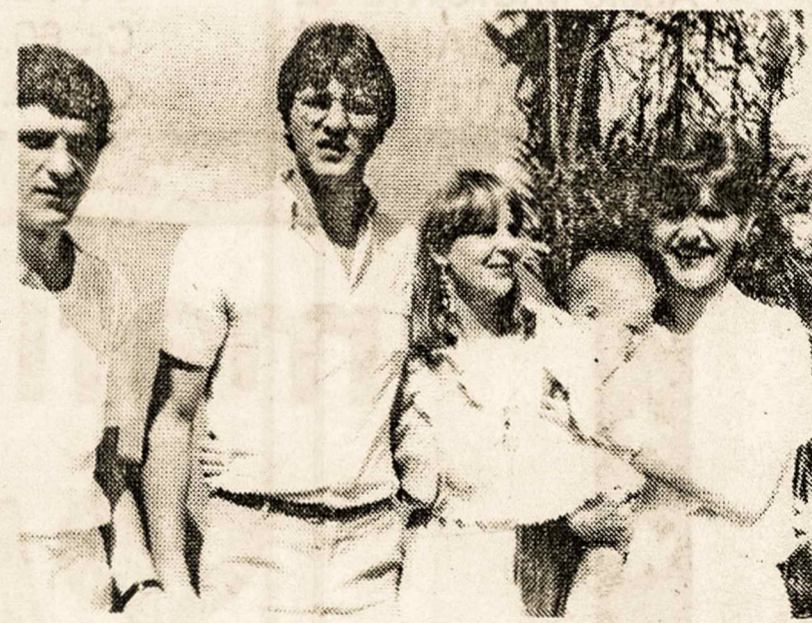
jog tikrai mes esame verti vadintis mūsų garbingos Tėvynės ainiiais.

Be abejonės laisvės paminklo pastatymas šioje antroje mūsų Tėvynėje nuskarbės su plačiausiu atgarsiu ir mūsų pavergtoje Tėvynėje, kad jie būtų tikri ir įsitinkinti, jog mes tebemylime Lietuvą ir laukiame jos išsivadavimo. O išsivadavimas ateis, nenagrinėsiu čia kokių būdu, nes nėra pasaulyje kad ir galingiausių imperijų, kurios nebūtų išnykusios be pėdsako, kaip sapnas.

Brazilijos lietuvių kolonija yra antroji skaitlingiausia pasaulyje lietuvių kolonija. Tai pasirodykime, jog mes tikrai esame verti to vardo ir tegul bus šis paminklas mūsų didžiausias pasididžiavimas. Tegul visas pasaulis žino, kad galybė yra tikrai ne kiekybėje, bet kokybėje.

Nebijokite, kad nepasilikės lėšų po paminklo pastatymo. Pasilikusios lėšos tuojaus bus panaudotos Kultūrinio muziejaus ir arkyvo steigimui, kuris yra mums reikalingas kaip ir baigiamas imigrantų laisvės paminklas. Apie Meno muziejų ir arkyvą pakalbėsime smulkiau ateityje, o dabar užbaikime šį didelį patriotinį darbą kaip garbingos Tautos sūnūs ir ainiiai.

Kapit. J. Čiuvinškas

Katik pakrikštyta DAINA Popic Bendoraitė su tėveliais Mauryčiu ir Ivani tarp krikšto tėvų Tadeu ir Silvijos Bendotaitytės Machado
Nuotr. P. Rukšio

KULTŪRINIS KAZIMIERINIS FONDAS — FUNDO CULTURAL CASIMIRIANO

1. Kazimierinių Metų Ruošos komitetas	Cr. 1.000.000
2. N. N. Poeto Venancijaus Ališo atminčiai	Cr. 5.000.000
3. Šv. Kazimiero p-ja T. Jono Bružiko, SJ, atminčiai	Cr. 1.000.000

MŪSŲ ŽINIOS

PARAMA "MŪSŲ LIETUVAI"

Antanas Stonis, Cia. Suzano de Papel e Celulose Pramonės Vystymo direktorius, "su nuoširdžiais linkėjimais Tamstai ir MŪSŲ LIETUVAI", pridėjo Cr.300.000. Mielam tautiečiui nuoširdi padėka už paramą mūsų lietuviškam savaitraščiui.

LIETUVIŲ IMIGRANTŲ PAMINKLO VAJUS

Laisvės Paminklo statybai šią savaitę, JONAS JAKATANVISKY paaukojo Cr.250.000. Jonas Jakatanviskis yra lietuviškų tradicijų puoselėtojas ir mylėtojas. Dalyvauja su žmona ir vaikais visose lietuviškuose rengimuose ir remia lietuvišką veiklą.

Susipratusiam tautiečiui ir dosniam rėmėjui širdingai dėkojame.

Paminklo rėmėjų dabar yra jau 92 ir aukos siekia Cr.14.902.950.

ROBERTAS VANCEVIČIUS su žmona Irace išvyko mėnesiui Šiaurės Amerikon, darbo reikalais. Robertas yra METAFIL fabriko industrialinis direktorius. Atlikęs savo darbo įsipareigojimus su DUPONT bendrove dar turės laiko pasivažinėti po JAV-bes.

UŽSIMOKĖJO UŽ "ML"

Mikalina NEMICKIENĖ	Cr. 60.000
Konstancija PAVILAVIČIENĖ	40.000
Jonas JODELIS	Cr. 80.000
Pio Osvaldo BUTRIMAVIČIUS	60.000
Stasys TRUCINSKAS	Cr. 60.000
Adelė MISIŪNIENĖ	Cr. 50.000
Petronelė BANIENĖ	Cr. 60.000
Angela JOTEIKAITĖ	Cr. 60.000

Šio "ML" numerio

GARBĖS LEIDĖJAI

JULIJUS ir STANISLAVA YNGAUNIS

Dosniems mūsų savaitraščio skaitytojams bei rėmėjams širdingai dėkojame ir linkime geriausios sėkmės.

Administracija

LIETUVIŲ SĄJUNGOS BRAZILIJOJE

PRANEŠIMAS

Sąjungos Valdyba kviečia visus savo narius į Sąjungos 54 metų įkūrimo sukakties paminėjimą – vaišes, kurios įvyks šių metų Lapkričio 10 dieną, 18 val. Dr. Vinco Kudirkos salėje, Rua Lituânia 67, Moóca.

Prašome patvirtinti dalyvavimą per tel. 274-5116.

NUOSTABAUS AMŽIAUS LIETUVĖ

Šeštadienį skambino į ML redakciją: "Šį rytą JOVEM PAN radijo stotis trumpose žiniose pranešė, kad kur tai São Paule užtiko stebėtino amžiaus moterį – tokią tai 'Barbara', lietuve, 130 metų". Jei kas kitas apie tai girdėjo ar ką nors žino apie virš šimto metų lietuve Barborą, prašomas per laikraštį pranešti visuomenei.

ŠALPOS RATELIS

Prie Šalpos Ratelio nuo rugpiūčio iki spalio 31 dienos savo jnašu prisidėjo:

Marija Jakiūnienė (8-9)	Cr.20.000
Lidija Vancevičienė (8-9)	Cr.20.000
Jonas Jakatanvisky (7-8-9)	Cr.75.000
NPN	Cr200.000

Dosniems geradariams lai Viešpats gausiai atlygina savo dosnumu.

LAPKRIČIO MĖNESIO GIMTADIENIAI

Širdingai sveikiname ir linkime daug sėkmės savo nariams, kurie švenčia savo gimtadienį šį mėnesį.

03/11	– Antanas R.M. Stonis
04/11	– Vladas Godliauskas
08/11	– Jonas Bagdžius
10/11	– Albina Saldys
12/11	– Anna Paukštys
12/11	– Marė Aleknavičiutė Žukas
12/11	– Rosalia Černiauskas
17/11	– Arūnas Steponaitis
18/11	– Joaquim Barbosa
21/11	– Cristina Karsokas
27/11	– Jadvyga Žilinskas Šukys
28/11	– Vincentas Leita
28/11	– Monica Maria Šiaulys

Sąjungos - Aliança
Valdyba

metinė „MŪSŲ LIETUVOS“

SPAUDOS ŠVENTĖ

Lapkričio (Novembro) 17 dieną

M I Š I O S už gyvus ir mirusius spaudos darbuotojus

P I E T Ū S 12:30 val. Jaunimo Namuose

L O T E R I J A su originaliais tapytojų paveikslais

V I L A Z E L I N O J – J A U N I M O N A M U O S E

V I S I D A L Y V A U K I M E I R S A V O S P A U D A P A R E M K I M E